

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **Mgr. P. G. a spol.** pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. b/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2007 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného JUDr. B. O. proti uzneseniu predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku z 29. októbra 2007, sp. zn. PK 1 Tš 23/2005, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného JUDr. B. O. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Predseda senátu Špeciálneho súdu v Pezinku (ďalej len špeciálneho súdu) uznesením z 29. októbra 2007, sp. zn. PK-1 Tš 23/2005, podľa § 105 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 na objasnenie skutočností dôležitej pre trestné konanie u obžalovaného JUDr. B. O. pribral znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, z odvetvia rádiodiagnostiky a rádioterapie klinickej onkológie MUDr. E. H., ktorej úlohou bude v znaleckom posudku posúdiť a zodpovedať na otázky uvedené v napadnutom uznesení pod bodmi 1 až 5.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť obžalovaný JUDr. B. O., ktorú sám odôvodnil v osobitnom písomnom podaní.

V odôvodnení podanej sťažnosti obžalovaný JUDr. B. O. argumentoval tým, že z obsahu položených otázok na pribratého znalca vyplýva, že špeciálny súd ani nepripúšťa záver, že u neho skutočne existujú zdravotné komplikácie, ktoré by mu bránili v účasti na hlavnom pojednávaní.

V ďalšej časti podanej sťažnosti obžalovaný JUDr. B. O. napádal odôvodnenie vyššie uvedeného uznesenia.

Napokon obžalovaný JUDr. B. O. vytýkal špeciálnemu súdu, že do konania pribral znalca, ktorého pracovisko sa nachádza viac ako 220 km od jeho bydliska.

Podanou sťažnosťou sa obžalovaný JUDr. B. O. preto domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil predmetné uznesenie a nariadil špeciálnemu súdu „vydať také uznesenie o pribratí znalca, ktoré svojim obsahom neporušuje platné právne predpisy“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 147 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie mu predchádzajúce, pričom zistil, že sťažnosť obžalovaného JUDr. B. O. nie je dôvodná.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožnil s procesným postupom predsedu senátu špeciálneho súdu, ktorý považuje za zákonný a adekvátny prekážkam, ktoré v ostatnom čase bránili špeciálnemu súdu pokračovať v konaní v posudzovanej trestnej veci.

Je treba pripomenúť, že obžalovanému JUDr. B. O. bola už v minulosti uložená poriadková pokuta za to, že svojou včas a riadne neospravedlnenou neúčastou zmaril vykonanie hlavného pojednávania.

Rovnako v ostatnom prípade sa obžalovaný JUDr. B. O. ospravedlnil z účasti na hlavnom pojednávaní z dôvodu jeho hospitalizácie, ktorá sa akurát kryla s termínom ostatného hlavného pojednávania, ktoré sa v dôsledku tejto prekážky muselo byť odročené.

Je preto potom namieste postup predsedu senátu špeciálneho súdu, ktorý pribratím príslušného znalca dal odborne posúdiť otázku, či obžalovaným JUDr. B. O. deklarovaný jeho zdravotný stav skutočne bráni jeho účasti na hlavnom pojednávaní.

Námietka obžalovaného JUDr. B. O. týkajúca sa obsahu položených otázok znalcovi nie je dôvodná, keďže tieto sú položené alternatívne, teda aj s takým možným záverom, že obžalovaný JUDr. B. O. trpí takým ochorením, ktoré mu v minulosti ako aj v budúcnosti bránilo, resp. môže brániť účasti na hlavnom pojednávaní, pričom úlohou znalkyne je špecifikovať opatrenia, ktoré by mal prijať špeciálny súd, aby pri prípadnej účasti na hlavnom pojednávaní nebol ohrozený život alebo zdravie obžalovaného JUDr. B. O..

Rovnako za neopodstatnenú Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval tú časť podanej sťažnosti obžalovaného JUDr. B. O., ktorou napádal odôvodnenie vyššie uvedeného uznesenia špeciálneho súdu, keďže sťažnosť v zmysle Trestného poriadku môže smerovať len proti výroku uznesenia, alebo proti konaniu, ktoré mu predchádzalo.

Napokon nedôvodná je aj ostatná námietka obžalovaného JUDr. B. O., keďže pribratie znalca je vo voľnej dispozícii predsedu senátu. V posudzovanej veci je postup predsedu senátu na mieste aj z toho dôvodu, aby sa tak vylúčila akákoľvek pochybnosť o zaujatosti pribratého znalca a objektivite ním podaného znaleckého posudku.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovaného JUDr. B. O. podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. novembra 2007

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: